

Modlitba 3. pondelka, Misijné sestry služobnice Ducha Svätého júl 2024

Pieseň k Duchu Svätému:

Modlitba na 4. svetový deň starých rodičov a seniorov 28. júl 2024

Pane, verný Bože,
ty, ktorý si nás stvoril na svoj obraz,
ty, ktorý si nás nikdy nenechal osamote
a sprevádzaš nás v každom období života,
neopúšťaj nás, staraj sa o nás
a ešte raz nám dopraj objavíť,
že sme tvojimi deťmi.

Obnov naše srdcia svojím Slovom
a nedovoľ, aby bol niekto z nás vyradený.
Nech nás tvoj Duch lásky pripodobní tebe v nežnosti
a nauč aj nás hovoriť tým,
ktorých stretávame na našej ceste:
„Neopustím ťa!“

Nech nám tvoj milovaný Syn pomáha,
aby sme nestratili chuť bratstva a
neprijali smutný trend osamelosti.
Pomôž nám hľadiť s novou nádejou
do budúcnosti a daj,
aby sa Svetový deň starých rodičov a seniorov
stal dňom bez osamelosti,
prvým ovocím tvojho pokoja. Amen.

Výňatky z Posolstvo svätého otca Františka na 4. svetový deň starých rodičov a seniorov 28. júla 2024 Neopust' ma v čase staroby (porov. Ž 71, 9)

Drahí bratia a sestry!

Boh nikdy neopúšťa svoje deti. Ani vtedy, keď vek postupuje a sily ubúdajú, keď vlasy belejú a rola v spoločnosti sa stáva menej dôležitou, keď je život menej produktívny a hrozí, že sa bude javiť ako zbytočný. Boh nehľadí na výzor a nebojí sa vybrať si tých, ktorí sa mnohým zdajú nedôležití. Neodhadzuje žiaden kameň, naopak, tie najstaršie sú pre neho bezpečným základom, na ktorom môžu spočinúť tie „nové“, aby spoločne budovali duchovnú stavbu.

Sväté písmo ako celok je príbehom o vernej Pánovej láske, z ktorej plynie potešujúca istota: Boh nám stále preukazuje svoje milosrdenstvo, vždy, v každom období nášho života a v každej situácii, v ktorej sa nachádzame, dokonca aj v našich zradách. Žalmy sú plné údivu ľudského srdca nad Bohom, ktorý sa o nás stará, napriek našej úbohosti; uisťujú nás, že Boh každého z nás utkal už v materskom lone a neopustí nás ani v podsvetí. Preto si môžeme byť istí, že nám bude nablízku aj v starobe, a to tým skôr, že v Biblii je staroba znakom požehnania. V žalmoch však nachádzame aj takúto úprimnú prosbu k Pánovi: „Neodožeň ma v čase staroby“ (Ž 71, 9). Veľmi silné, tvrdé vyjadrenie. Pripomína nám veľké utrpenie Ježiša, ktorý na križi zvolal: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ (Mt 27, 46).

V Biblii teda nachádzame jednak istotu o Božej blízkosti v každom období života, no zároveň strach z toho, že nás Boh opustí, najmä v starobe a v čase utrpenia. Nie je v tom rozpor. Keď sa pozrieme okolo seba, nemáme problém overiť si, že takéto vyjadrenia odrážajú viac než zjavnú skutočnosť. Osamelosť je až príliš často trpkým spoločníkom života nás starých ľudí a starých rodičov.

Často sa mi stalo, že keď som ako biskup v Buenos Aires navštevoval rôzne domovy dôchodcov, uvedomil som si, ako zriedkavo títo ľudia prijímajú návštevy: niektorí nevideli svojich blízkych už dlhé mesiace.

U mnohých starých ľudí môžeme vidieť pocit rezignácie, o ktorom hovorí Kniha Rút v rozprávaní o stareнке Noemi, ktorá po smrti svojho manžela a detí vyzve svoje dve nevesty, Orfa a Rút, aby sa vrátili do krajiny svojho pôvodu a do svojho domova. Noemi – podobne ako mnohí dnešní starí ľudia – sa bojí, že zostane sama, no nevie si predstaviť nič iné. Ako vdova si uvedomuje, že v očiach spoločnosti má len malú cenu, a je presvedčená, že je príťažou pre tieto dve mladé ženy, ktoré majú celý život pred sebou, na rozdiel od nej. Preto si myslí, že je lepšie ustúpiť a sama vyzve svoje mladé nevesty, aby ju opustili a budovali si budúcnosť inde. Jej slová sú zhutnením spoločenských a náboženských konvencií, ktoré sa zdajú nemenné a ktoré poznačili aj jej osud.

Biblický príbeh nám v tomto bode ponúka dve rôzne možnosti ako odpovedať na výzvu Noemi, teda ako sa zachovať voči starobe. Jedna z dvoch neviest, Orfa, ktorá tiež miluje Noemi, ju s láskyplným gestom pobozká, ale prijme to, čo sa aj jej zdá jediným možným riešením, a odíde svojou cestou. Rút sa naopak od Noemi neodpúta a osloví ju prekvapivými slovami: „Nenaliehaj na mňa, aby som ťa opustila“. Nebojí sa vzdorovať zvyklostiam a všeobecnému zmýšľaniu, cíti, že stará žena ju potrebuje, a odvážne ostáva po jej boku v tom, čo bude začiatkom novej cesty pre obe. Nás všetkých – závislých od myšlienky, že osamelosť je nevyhnutná – Rút učí, že na výzvu „Neopúšťaj ma!“ je možné odpovedať „Neopustím ťa!“. Neváha vyvrátiť to, čo sa zdá byť nemennou realitou: osamelý život nemôže byť predsa jedinou alternatívou! Nie je náhoda, že Rút – tá, ktorá ostáva v blízkosti starej Noemi – sa stáva predchodkyňou Mesiáša, Ježiša, Emanuela, ktorý je „Boh s nami“ a ktorý prináša všetkým ľuďom, každého veku a v každej situácii Božiu prítomnosť a blízkosť.

Sloboda a odvaha Rút nás pozývajú, aby sme kráčali po novej ceste: poďme v jej stopách, vydajme sa spolu s touto mladou cudzinkou a starou Noemi na cestu, nebojme sa zmeniť svoje zvyky a predstavme si pre našich starkých inú budúcnosť. Naša vd'ačnosť patrí všetkým ľuďom, ktorí napriek mnohým obetiam nasledujú príklad Rút a starajú sa o nejakého starého človeka alebo jednoducho denne prejavujú svoju blízkosť príbuzným či známym, ktorí už nikoho nemajú. Rút si vybrala Noeminu blízkosť a bola požehnaná: šťastným manželstvom, potomstvom, krajinou. Platí to vždy a pre každého: ak budeme starým ľuďom nablízku, ak si uvedomíme ich nezastupiteľnú úlohu v rodine, v spoločnosti a v Cirkvi, aj my dostaneme veľa darov, veľa milostí, veľa požehnaní! Nezapudnime na tento štvrtý svetový deň venovaný starým ľuďom prejavit' svoju nehu starým rodičom a seniorom v našich rodinách, navštívme tých, ktorí sú skl'účení a už nedúfajú, že je možná iná budúcnosť. Proti sebecktu, ktoré vedie ku skl'účenosti a osamelosti, sa postavme s otvoreným srdcom a radostnou tvárou tých, čo majú odvahu povedať: „Neopustím ťa!“ a odvahu vydať sa inou cestou.

Žehnám vás všetkých, drahí starí rodičia a seniori, aj všetkých vašich blízkych, a modlím sa za vás. Ani vy sa, prosím, nezapudnite modliť za mňa.

V Ríme pri svätom Jánovi v Lateráne 25. apríla 2024. František

Skúsme v skupinkách pohovoriť ako starí rodičia prežívajú v našom úzkom kruhu svoju starobu a buďme im nablízku.

Ak sme už starými rodičmi poďakujeme Pánovi za dar staroby a za jeho starostlivosť o nás. Povzbud'me sa a zakončíme delenie srdečným objatím.

Priliehavá pieseň

Litánie k svätej Anne

Pane, zmiluj sa.	Pane, zmiluj sa.
Kriste, zmiluj sa.	Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa.	Pane, zmiluj sa.

Otec na nebesiach, Bože,	zmiluj sa nad nami.
Syn, Vykupiteľ sveta, Bože,	zmiluj sa nad nami.
Duch Svätý, Bože,	zmiluj sa nad nami.
Svätá Trojica, jeden Boh,	zmiluj sa nad nami.

Svätá Anna,	oroduj za nás.
Vyvolená Bohom Otcom,	oroduj za nás.
Stará matka Božieho Syna,	oroduj za nás.
Nádoba Ducha Svätého,	oroduj za nás.
Milovaná Najsvätejšou Trojicou,	oroduj za nás.
Matka vyvolenej dcéry Boha Otca,	oroduj za nás.
Matka Rodičky Božieho Syna, Spasiteľa sveta,	oroduj za nás.
Matka blahoslavenej nevesty Ducha Svätého,	oroduj za nás.
Matka Panny Márie, počatej bez poškvvrny dedičného hriechu,	oroduj za nás.
Matka dcéry plnej milosti,	oroduj za nás.
Matka tej, ktorá je požehnaná medzi ženami,	oroduj za nás.
Matka nebeskej Kráľovnej,	oroduj za nás.
Dcéra patriarchov,	oroduj za nás.
Manželka svätého Joachima,	oroduj za nás.
Radosť svojho manžela,	oroduj za nás.
Ozdoba Dávidovho domu,	oroduj za nás.
Nádoba plná svätosti,	oroduj za nás.
Záhrada, v ktorej rástlo ovocie života,	oroduj za nás.
Ľalia, z ktorej vyrástol kvietok panenstva,	oroduj za nás.
Vzor svätej matky,	oroduj za nás.
Vzor milujúcej manželky,	oroduj za nás.
Vzor dobrej výchovy detí,	oroduj za nás.
Veľká pomocnica v súžení,	oroduj za nás.
Mocná orodovnica všetkých svojich ctiteľov,	oroduj za nás.
Patrónka umierajúcich,	oroduj za nás.
Príklad všetkých čností,	oroduj za nás.
Bezpečné útočisko prenasledovaných,	oroduj za nás.
Verná opatrovníčka nevinných,	oroduj za nás.
Pomocnica chudobných,	oroduj za nás.
Skrze tvoje zásluhy a cnosti,	prosíme ťa, vyslyš nás.
Skrze tvoju dobrotu,	prosíme ťa, vyslyš nás.
Skrze tvoj súcit a štedrosť,	prosíme ťa, vyslyš nás.
Skrze radosť, ktorú si prežívala, keď ti anjel zjavil Máriino počatie,	prosíme ťa, vyslyš nás.
Skrze milosť, že si počala Máriu bez poškvvrny dedičného hriechu,	prosíme ťa, vyslyš nás.
Skrze radosť, ktorú si prežívala, keď si bola požehnaná darom dieťaťa Márie,	prosíme ťa, vyslyš nás.
Skrze radosť, ktorú si prežívala, keď si Máriu v chráme obetovala Bohu,	prosíme ťa, vyslyš nás.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta,	zľutuj sa nad nami, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta,	vyslyš nás, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta,	zmiluj sa nad nami.

V: Oroduj za nás, svätá Anna.

R: Aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení.

Modlime sa:

Bože, ktorý si svätej Anne udelil milosť, aby sa stala matkou Rodičky tvojho Syna Ježiša Krista; prosíme ťa, na jej príhovor nám udeľ milosť, aby sme napodobňovali jej cnosti a mohli raz dosiahnuť korunu večnej blaženosti v nebi. Amen.

Pieseň

Zasvätenie sa Duchu Svätému /misijné modlitby/ a na úmysel sv. Otca Františka ...

Príbeh:

Taxikár a starenka

Prišiel som na určenú adresu a zatrúbil som. Po niekoľkých minútach čakania som zatrúbil opäť. Mala to byť moja posledná jazda toho dňa a tak som si hovoril, že by som mohol odísť, ale namiesto toho som zaparkoval auto, išiel ku dverám a zaklopal. „**Chvíľočku**“, ozval sa za dverami slabý hlas staršej ženy. Počul som, ako tam niečo ťahá po zemi.

Po dlhom čakaní sa otvorili dvere. Predo mnou stála malá, približne **deväťdesiatročná žena**. Mala oblečené hodvábné šaty a klobúčik so sieťkou, ako v nejakom filme zo štyridsiatych rokov. Vedľa nej na zemi stál malý kufrík. Byt vypadal tak, akoby v ňom nebýval nikto veľa rokov. Všetok nábytok bol zakrytý plachtami. Na stenách neboli hodiny, na policičkách neboli ani hrnčeky, ani nijaké ozdoby. V rohu stála kartónová krabica plná fotografií a skleneného riadu.

„**Pomohli by ste mi odniesť tú tašku do auta?**“, poprosila ma. Odniesol som kufrík do auta a vrátil sa, aby som jej pomohol. Chytila sa ma za ruku a pomaly sme išli k autu. Neustále mi d'akovala za láskavosť. „**To predsa nič nie je**“, povedal som, „**snažím sa len správať ku svojim pasažierom tak, ako by som chcel, aby sa ľudia chovali ku mojej matke.**“

„**To si naozaj dobrý chlapec**“, povedala. Keď sme nasadli do auta, nadiktovala mi adresu a opýtala sa, či by sme mohli ísť cez centrum mesta. „**To ale nie je najkratšia cesta**“, upozornil som ju. „**Ach, áno, ja viem**“, povedala. „**Neponáhľam sa. Som na ceste do hospicu.**“

Pozrel som sa do spätného zrkadla a videl som jej v očiach slzy. „**Už nemám žiadnu rodinu. Lekár hovorí, že mi nezostáva veľa času...**“ Pomaly som natiahol ruku a vypol taxameter. „**Akou cestou by ste chceli ísť?**“ – opýtal som sa.

Nasledujúce dve hodiny sme sa vozili po meste. Ukázala mi budovu, kde kedysi dávno pracovala ako obsluha výťahu. Prechádzali sme štvrtou, kde s manželom žili ako novomanželia. Priviedla ma ku skladu nábytku, v ktorom bola kedysi tanečná sála, kde chodila ešte ako malé dievčatko. Občas ma požiadala, aby som zastal pred konkrétnou budovou alebo uličkou. Bez slova sedela schúlená v kútiku. Naraz povedala: „**Som už unavená, asi pôjdeme.**“

Mlčky sme išli na uvedenú adresu. Bola to nízka budova, niečo ako malé sanatórium s príjazdovou cestou popri priečelí. Akonáhle som zastavil, k autu prišli dvaja ošetrovatelia. Opatrne jej pomohli vystúpiť. Museli ju čakať. Otvoril som kufor a zanesol jej malý kufrík ku dverám. Žena už sedela v kresle s kolieskami. „**Koľko platím?**“ – opýtala sa a vytiahla peňaženku. „**Nič**“, povedal som. „**Ved' si musíš zarobiť na živobytie!**“ – namietala. „**Mám aj iných pasažierov**“, odpovedal som. Takmer bez rozmýšľania som sa k nej sklonil a objal ju. Aj ona ma pevne objala.

„**Daroval si starej žene trošku šťastia**“, povedala. „**Ďakujem Ti!**“ Stisol som jej ruku a odišiel. Dvere za mnou sa zatvorili a bol to zvuk uzatvorenia ďalšej kapitoly knihy života.

Cestou späť som nebral žiadnych pasažierov. Išiel som bez cieľa, ponorený do myšlienok. V ten deň som nedokázal ani s nikým hovoriť. Čo keby tá pani natrafila na nejakého nazlosteného vodiča alebo na niekoho, kto by nechcel tak dlho čakať? Čo keby jej odmietol splniť jej prosbu alebo by len párkrát zatrúbil a odišiel?

Nakoniec by som chcel povedať, že v živote som ešte neurobil nič dôležité. Sme zvyknutí myslieť si, že náš život sa točí len okolo veľkých okamihov, ale tie **veľké okamihy** nás často zastihnú nepripravených, pretože sú krásne zahalené tým, čo niektorí **môžu považovať za maličkosť**.